

וְכָךְ מֵאוּר עַד חֲשֵׁכָה
עוֹדֵד נָתוּן בְּמִבּוֹכָה;
כָּל כֹּךְ הִרְבֵּה אֶפְשָׁרִיּוֹת
שֶׁל תַּקְלוֹת וּבָעִיּוֹת.

"כִּיצַד אֶפְשָׁר לְהִתְמוּדֵד??"
אֶת עֲצָמוֹ שׁוֹאֵל עוֹדֵד...

וְעוֹדֵד מִבֵּין, מִפְּנִים
רוֹאִים לוֹ זֹאת עַל הַפָּנִים -
הַכֹּל יָכוֹל לְהַסְתִּידֵר
וְלִהְיוֹת עוֹד טוֹב יוֹתֵר.

בְּדֶרֶךְ כָּלל אֵינִי נוֹפֵל
אוֹ נֶחָבֵל אוֹ מִתְבַּלְבֵּל;
הָעוֹלָם מָלֵא בְּטוֹב
וְעַל כֵּן כִּדְאִי לַחֲשֹׁב.

אַנִי יוֹדֵעַ - בְּעוֹלָם
שׁוּם דְּבָר אֵינְנוּ סֶתֶם,
אַף פֶּעַם אֵינִי בּוֹדֵד.
הָאֵם הַבִּנְיָן זֹאת, עוֹדֵד?

זוֹ דֶּרֶכִּי - שֶׁל יִשְׂרָאֵל
יִשְׂרָאֵל הַמְתַּפְּלִל..."

